

BCN PRODUCC- CIÓ '16

Projecte deslocalitzat – XX.XX al XX.XX

ARIADNA PARREU *LA MATÈRIA COM A FORMA*

La condició matèrica del treball artístic és un dels interessos centrals de l'obra d'Ariadna Parreu. Una preocupació constant que, al llarg de la seva trajectòria, l'ha portada a desenvolupar projectes vinculats, d'una manera o una altra, a l'escultura. Penso, per exemple, en *Espai doble* (2010), en què l'artista inutilitzava tota una sèrie de mobles d'oficina per convertir-los en instal·lacions disfuncionals; en *Softporn* (2012), una sèrie de peces de fang polimèric creades manualment a partir d'estudis ergonòmics de consoladors i objectes similars sense funció sexual, o en *Sider-* (2014), un exercici d'especulació fantasiosa sobre l'ús del ferro per part de la humanitat, que va donar lloc a diverses presentacions físiques i virtuals. Les seves investigacions sobre la matèria aprofiten la flexibilitat de l'àmbit artístic –fins i tot la seva inutilitat en termes pràctics– per explorar altres tipus de connexions amb el disseny i la funció dels objectes. En definitiva, un exercici d'alliberament eufòric dels paràmetres establerts i consensuats que li permet apostar per nous sistemes de percepció i comprensió de la matèria i la realitat.

La seva preocupació per les qualitats físiques del que és real la situa a prop de les teories del nou materialisme, una línia de pensament i actuació molt important en les pràctiques artístiques d'herència conceptual però sensibles i atretes per la forma. I és precisament la condició posthumanista que defineix aquestes tendències –és a dir, les potències i els poders de les coses al marge de nosaltres– el que ha anat configurant el corpus teoricopràctic de l'artista.

Seguint aquestes línies d'investigació, *La matèria com a forma* –un dels projectes deslocalitzats de BCN Producció 2016– suposa un procés de treball estès en el temps que sintetitza els interessos d'Ariadna Parreu en la matèria: el formal, el discursiu i, d'una manera molt especial, l'especulatiu. Amb aquesta finalitat, l'artista estableix una relació estable amb Materfad, la materioteca ubicada a l'edifici de Disseny Hub Barcelona, un arxiu en expansió contínua dedicat a la conservació, a la difusió i a l'estudi de nous materials; en certa manera, un lloc idíl·lic i fabulós des de la seva posició d'artista.

Si Materfad s'enfoca normalment a perfils professionals i acadèmics vinculats a la matèria des d'un sentit funcional –empreses, universitats, centres tecnològics, etc.–, en aquest cas obre les portes a l'experimentació positivament inestable de l'art. D'aquesta manera, Parreu dibuixa una estructura de treball col·laboratiu que dona lloc a diverses línies d'actuació. Inicialment, i potser més a prop d'una tasca comissarial que artística, decideix convidar altres agents creatius a participar en el projecte, tres posicions afins i còmplices amb la seva manera d'abordar la matèria: el col·lectiu d'arquitectes MAIO, l'artesana i dissenyadora de calçat Sara de Ubieta i Lucía C. Pino, també artista.

Paral·lelament, Ariadna Parreu incorpora un altre gest fonamental en les dinàmiques del projecte a través de visites guiades a Materfad que condueix ella mateixa. En aquestes visites assaja una aproximació *sui generis* al fons de la materioteca: criteris d'ordenació, configuració de l'espai,

històries particulars de certs materials i, fins i tot, incorporació furtiva de materials aliens, etc.

Els resultats del projecte –tant els de Parreu com els dels seus col·laboradors– es faran públics en un simposi de dos dies que se celebrarà al Museu del Disseny els dies 1 i 2 de desembre, un esdeveniment híbrid, a mig camí entre la conferència, la performance i l'exposició. A més de MAIO, Sara de Ubieta i Lucía C. Pino, les jornades comptaran amb la participació de nous convidats que parlaran de la matèria des de perspectives tan dispars com el llenguatge (Francesc Parreu), la poesia (Laia Noguera), el so (Pau Magrané) i la crítica d'art (Marc Navarro).

Finalment, Ariadna Parreu vol agrair a l'equip de Materfad, i de manera especial a Valérie Bergeron (directora de la materioteca), la seva ajuda i la seva gran implicació en el projecte. Com a testimoni d'aquesta relació, l'artista presentarà en el marc del simposi una publicació específica que inclou una extensa entrevista amb aquesta última.

David Armengol

L'obra d'Ariadna Parreu (Reus, 1982) se centra en l'escultura –i, per tant, en la forma– des d'una posició conceptual que incorpora aspectes psicològics, socials i històrics. Ha estat seleccionada en diverses convocatòries de suport a l'art emergent com ara Injuve (2008, 2010 i 2011), la Biennial Guasch Coranty (2011) i la Biennial d'Art d'Amposta (2012 i 2016). Ha exposat en institucions i centres d'art com l'Actus Magnus Gallery (Vilnius, Lituània, 2011), la Galeria José Robles (Madrid, 2011), Dafo (Lleida, 2014), la Fundació Tàpies (2014), la Fundació Joan Miró (2015) i el Museu d'Art de Tarragona (2016). Juntament amb Antoni Hervàs, organitza Domestica (2009, 2011 i 2014), una jornada dedicada a l'art local a la ciutat de Barcelona. Ariadna Parreu viu i treballa a Barcelona. Actualment, és professora de teoria i història de l'art a l'Escola Massana.